

L e k t o r s k ý p o s u d e k

na publikaci doc. JUDr. Martina K o p e c k é h o, CSc., "Právní postavení obcí a krajů – základy komunálního práva. 2. vydání"

Autor po sedmi letech předložil druhé vydání publikace, která se zabývá – jak vyplývá z názvu – aktuální problematikou komunálního práva, významné součásti správního práva. Od prvního vydání tak již uplynula poměrně dlouhá doba, a proto autor přistoupil k aktualizaci a dopracování textu. Na prvním místě zachytil změny právní úpravy problematiky, dále doplnil příslušnou novou odbornou literaturu i judikaturu a pokusil se vystihnout „změny teoretického přístupu k fenoménu územní samosprávy“, jak sám v úvodu ke druhému vydání uvádí. Tomu odpovídá i celkový rozsah publikace, který se zvýšil z původních 229 stran na 364 stran, tedy více než o polovinu. Práce je rozčleněna na úvody, 12 kapitol, seznam literatury a věcný rejstřík.

Monografie vychází jak z autorovy bohaté odborné publikační činnosti k danému tématu (zvláště pak je třeba poukázat na monografii *Právní postavení obcí. Základy obecního práva. Praha: Codex Bohemia, 1998*), tak zřejmě i z praktických zkušeností získaných v rámci právního zastupování.

Navzdory rozšíření textu celková struktura práce nedoznala změn. V kapitole I. (*Přehled vývoje právní úpravy územní samosprávy*) autor analyzuje genezi právní regulace územní samosprávy od jejich moderních počátků v Rakousku-Uhersku až do současnosti. V kapitole II. (*Komunální právo a jeho prameny*) autor postupně seznamuje s ústavní, zákonnou a podzákonnou úpravu, včetně uvedení vybraných pramenů práva komunitárního. Kapitola III. (*Pojem a základní znaky územních samosprávných celků*) se zaměřuje na vymezení základních pojmů a rysů územních samosprávných celků. Kapitola IV. (*Druhy obcí*) je věnována členění obcí na „základní“ obce, městyse a města, přičemž zvláštní pozornost (včetně historických reminiscencí) autor zaměřuje na statutární města a také hlavní město Prahu. V kapitole V. (*Spolupráce územních samosprávných celků*) jsou postupně rozebírány jednotlivé formy kooperace územních samosprávných celků jak z hlediska možných forem (spojení obecní správy, správní obce, svazy obcí), tak podle platné úpravy v České republice. Kapitola VI. (*Právní předpisy územních samosprávných celků*) seznamuje s právními předpisy, které územní celky vydávají, včetně popisu postupů při jejich tvorbě.

V kapitole VII. (*Působnost obce a kraje*) autor podrobně rozebírá jednotlivé složky samostatné a přenesené působnosti územních samosprávných celků. Kapitola VIII. (*Organizace obce a kraje*) se zevrubně zabývá jednotlivými orgány obcí a krajů, včetně navenek nevystupujících orgánů zastupitelstva obce a kraje a rady obce a kraje. Kapitola IX. (*Hospodaření obce a kraje*) se věnuje otázkám nabývání majetku územními samosprávnými celky (přechod nebo převod majetku, majetkoprávní úkony) a také problematice zakládání a zřizování právnických osob a organizačních složek územními samosprávnými celky. Zařazení a koncepce kapitoly X. (*Územní samosprávné celky a jejich orgány a postupy podle správního řádu*) je svým způsobem novátorské a originální, v obdobných monografiích se s takto pojatou (z velké míry) "procesní" materií zpravidla nesetkáváme V Kapitole XI. (*Kontrola činnosti územních samosprávných celků*) autor zejména rozebírá dozor nad činností územních samosprávných celků a jejich orgánů. Poslední kapitola XII. (*Ochrana právního postavení obce a kraje*) naznačuje právní možnosti ochrany územní samosprávy.

Závěrem lze opět konstatovat, že práce je zpracována kultivovaně, se znalostí věci a přináší řadu inspirativních úvah, nových poznatků i argumentačně podložených závěrů. Monografie bude nejen vítaným fundovaným příspěvkem k problematice, ale i praktickou pomůckou při řešení

některých problémů z dané oblasti a samozřejmě poslouží i pro účely pedagogické. Lze také ocenit, že autor přiměřeným způsobem reagoval na některé připomínky či náměty obsažené v posudku k prvnímu vydání práce.

V Brně dne 21. června 2017

Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc.